

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **žalobce: L. B.**, zastoupen Mgr. Hanou Krutilovou, advokátkou, se sídlem Smetanova 8, Brno, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 11. 2005, č. j. 30 Az 45/2005 – 22,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) svou kasační stížností napadá rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 Az 45/2005 - 22 ze dne 21. 11. 2005, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 478/VL - 10 - HA08 - 2005 ze dne 9. 5. 2005, jímž neudělil stěžovateli azyl podle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a nevztáhl na něj ani překážky vycestování podle ustanovení § 91 téhož zákona. Stěžovatelova kasační stížnost je blanketní, tj. postrádá jakoukoliv specifikaci stížných důvodů ve smyslu ustanovení § 103 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že kasační stížnost podal stěžovatel dne 10. 1. 2006 v zastoupení advokátkou Mgr. Hanou Krutilovou, se sídlem Cihlářská 19, Brno. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost, jak již bylo uvedeno, postrádala jakéhokoliv vymezení stížných důvodů, krajský soud usnesením ze dne 12. 1. 2006, č. j. 30 Az 45/2005 - 33 vyzval právní zástupkyni stěžovatele, aby mj. uvedla důvody kasační stížnosti a návrh, a to ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení. Přípisem ze dne 18. 1. 2006 právní zástupkyně stěžovatele krajskému soudu sdělila, že kasační stížnost požadovaným způsobem v určené lhůtě doplní, leč nestalo se tak. Krajský soud proto dne 6. 3. 2006 postoupil kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu, aniž byly vady kasační stížnosti odstraněny.

Nejvyšší správní soud dne 5. 6. 2006 zaslal účastníkům řízení o kasační stížnosti poučení o složení senátu, který bude věc rozhodovat. Právní zástupkyně stěžovatele na tento přípis reagovala dne 16. 6. 2006 sdělením, že stěžovateli vypověděla plnou moc k zastupování. V důsledku toho stěžovatel přestal splňovat podmínku řízení ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud jej proto vyzval usnesením ze dne 10. 7. 2006, č. j. 6 Azs 65/2006 - 43, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení předložil Nejvyššímu správnímu soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno náhradním způsobem podle ustanovení § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 31. 7. 2006. Na tuto výzvu stěžovatel, jak vyplývá ze spisu, nijak do dnešního dne nereagoval.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), nicméně nesplňuje jinou podmínku řízení o kasační stížnosti, neboť není zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být totiž stěžovatel zastoupen advokátem. Tato podmínka neplatí pouze v případě, má-li stěžovatel sám, nebo jeho zaměstnanec či člen, který ho zastupuje nebo za něj jedná, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nedostatek podmínky řízení v podobě absence povinného právního zastoupení je nedostatkem odstranitelným. Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

Jak již bylo výše uvedeno, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnosti dne 10. 7. 2006, výzva byla doručena dne 31. 7. 2006. Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená výzvou počala běžet dnem následujícím po dni doručení, tj. 1. 8. 2006. Podle odstavce druhého téhož ustanovení lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Lhůta tedy skončila dne 1. 9. 2006. Stěžovatel do tohoto data kasační stížnost podle výzvy soudu nedoplnil, tedy nepředložil plnou moc zvoleného advokáta.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť nebyly splněny podmínky řízení a přes výzvu soudu nebyly odstraněny, takže nelze v řízení pokračovat. Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud nemohl věcně zabývat důvodností kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti – nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu